

اتمام حجت مرغابی‌ها^۱

... آن روز از درماندگی منافین دلشاد شدم. از تمسخرهای منافقین روزی را به یاد می‌آورم که چند مرغابی در جایی که امیرالمومنین علیه السلام ایستاده بودند پرواز می‌کردند و صداهایی از آنان شنیده می‌شد. حضرت به اصحاب فرمودند: «اینان بر من و شما سلام کردند». عده‌ای از منافقین و افراد سست ایمان که آنجا بودند با اشاره و کنایه این سخن حضرت را مسخره کردند.

اکنون نوبت آن بود که منافقین سر جایشان نشانده شوند و یاوه‌گویی آنان پاسخ داده شود. امیرالمؤمنین علیه السلام به من فرمودند: ای قنبر، با صدای بلند فریاد بزن: «ای مرغابی‌ها، نزد امیرالمومنین و برادر رسول خدای جهان بیایید».

من به آسمان نگاه کردم و با صدای بلند گفتم: «ای مرغابی‌ها، نزد امیرالمؤمنین و برادر رسول پروردگار بیایید». ناگهان دیدم با سخن من، پرندگان پایین آمدند و گرد سر حضرت پرواز کردند.

امیرالمؤمنین علیه السلام فرمودند: به آنان بگو: «بنشینید». دستور حضرت را گفتم و مرغابی‌ها در مقابل چشمان حیرت زده ی مردم بر زمین نشستند.

منتظر بودیم که پرندگان چه کاری انجام خواهند داد. با تعجب دیدیم امیرالمؤمنین علیه السلام با آنان به زبانی که هیچ کس نمی‌فهمید صحبت کرد و آنان نیز گردن‌هایشان را می‌کشیدند و با صدای خود پاسخ می‌دادند، به گونه‌ای که معلوم بود با حضرت سخن می‌گویند.

پس از دقایقی حضرت فرمودند: «به اذن پروردگار عزیز جبار بروید». ناگهان همه ی مرغابی‌ها به سخن آمدند و به زبان عربی گفتند: سلام بر تو یا امیرالمؤمنین و خلیفه ی پروردگار عالم.

۱ - نهج الایمان: ص ۶۴۰. بحارالانوار: ج ۴۱ ص ۲۴۲. مدینه المعجز: ج ۱ ص ۲۸۴. الصراط المستقیم: ج ۱ ص ۹۶. مناقب (ابن شهر آشوب): ج ۲ ص ۱۳۴. اثبات الهداه: ج ۵ ص ۵۴.

اکنون نه تنها همه فهمیدند که مرغابی‌ها به حضرت سلام دادند، و معلوم شد که آنان با حضرت گفتگو می‌کردند و سخن حضرت را فهمیده و پاسخ می‌دادند، بلکه به معجزه حضرت به زبان انسان‌ها سخن گفتند و معرفت خود را به مقام مولا نشان دادند.

تماشایی بود که منافین بسوزند و ببینند که حتی پرنندگان آسمان به علی بن ابی طالب علیه السلام با نام امیرالمؤمنین سلام می‌کنند و به دستور او صعود می‌نمایند و فرود می‌آیند.^۲

^۲ - تردیدی نیست که از نشانه‌های حجت خدا بودن پیامبران و اولیای الهی همین آیات و نشانه‌های مافوق توان و حتی انتظار بشر عادی است که البته در طول تاریخ به جای آن که موجب خضوع و اطاعت عده‌ای شود، آن‌ها را به انکار حقیقت و دوری بیشتر از مسیر حق انداخته است! همیشه بوده‌اند کسانی که اعجاز امثال حضرت موسی علی نبیینا و آله و علیه السلام را سحر نامیده‌اند و به پیامبر خاتم صلی الله علیه و آله و سلم جسارت‌هایی کرده‌اند که به قلم جاری نمی‌شود و در قرآن به صراحت اشاره شده است. پس از خدا می‌خواهیم که به ما معرفت قدرتهای «من عند الله» و مقام حجت‌های خودش را عنایت فرماید. (سیدمحمد خردمند)